

Informační centra teď mají napilno

Smějeme se

Vysočina • Už třicet čtyř informatických center slouží v letošní sezóně turistům, kteří přijeli do našeho kraje. Nabízí nejen základní informace, mapy a propagační materiály, ale mnohá z nich i rozšířené služby.

„Turisté si v informačním centru mohou rezervovat ubytování i vstupenky, v těch nových i uschovat zavazadla, či jízdní

kola,“ popisuje služby vedoucí oddělení cestovního ruchu krajského úřadu Ivana Mahelová. Pelhřimovské centrum například nabízí i občerstvení.

V drtivé většině zřizují a hradí centra obce, někde i soukromníci, kterým ale obce přispívají. Pracovníci center musí ovládat cizí jazyky, v Třešti se ale domluví i znakovou řečí a v Třebíči mají připraveny informace ve slepečném písmu.

Centra jsou většinou umístěna přímo na náměstích, či v historických jádrech měst a obcí. Informační centrum mikroregionu Hrotovicko, které bylo otevřeno krátce před sezónou, sídlí v památníku malíře F. B. Zvěřiny ve Hrotovicích. Ve Velkém Meziříčí je informační centrum na radnici, ve Velké Bíteši v historickém domě na náměstí, v Pelhřimově ve Šrejnarovském

ci na náměstí v kině a ve Žďírce nad Doubravou v knihovně.

Ve Žďáru nad Sázavou, kde se nachází poutní kostel Sv. Jana Nepomuckého, zapsaný na seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO, jsou informační centra dvě, v Třebíči, jejíž židovská čtvrť a bazilika Sv. Prokopa byly na seznam zařazeny loni, si velké množství turistů vyžádalo dokonce centra tři.

Fotopozvánky

Balóny nad Telčí, 19.–22. srpna. Foto: Luboš Pavlíček

Slámování v Červené Řečici, 20.–22. srpna. Foto: Luboš Pavlíček

V Lukách je obecní muzeum

Luka nad Jihlavou/Pohled • Historie místního zámku, obce a okolí, spolkový a společenský život. To je náplní nového obecního muzea v Lukách nad Jihlavou, které zde v červenci otevřela obec a Klub přátel starých Luk.

Pro turisty je zde připravena replika železniční kanceláře, anebo třeba typická venkovská kuchyň. Ve spolkové části uvidí exponáty ze života hasičského spolku, muzikantů a ukázky krojů. Muzeum je otevřeno vždy v sobotu a v neděli od 9.00 do 11.00 a od 15.00 do 17.00.

Zřízení muzea přišlo Luka na asi dva miliony korun. Kraj Vy-

sočina přispěl 100 tisíci z grantového programu Klenotnice Vysočiny. „Právě na tyto účely jsme grant vyhlásili,“ libuje si vedoucí odboru kultury a památkové péče Horymír Kubíček a dodává: „Na Vysočině je zhruba 60 obecních muzeí, galerií a výstavních síní. Taková zařízení budou mít vždy naši podporu.“

Malý skanzen je od počátku srpna otevřen na Michalově statku v Pohledu na Havlíčkobrodsku. Ten nabízí pohled na život rolníků před 200 lety. Statek, včetně hospodářských stavení, má dobovou výbavu a opraven je autentickými stavebními postupy. Pohled tak má první skanzen na Vysočině.

Soutěž: Za váš snímek fotoaparát

Máte rádi Vysočinu? Určitě víte, kde je v našem kraji to nejkrásnější místo! Pomozte nám je najít a vyhraďte!

Najděte sedm rozdíků na fotografii veže kostela Sv. Bartoloměje v Pelhřimově, pošlete nám svoji vlastní fotografii jakékoliv památky z Vysočiny a vyhraďte od vašich novin fotoaparát. Komise výtvarníků nebude hodnotit profesionalitu fotografie, ale pouze její originalitu.

Vyluštění a fotografii zašlete do 15. září na adresu redakce. Hodně letního štěstí ve hře.

redakce

Rozhovor

Dvorský: Festival je dar Vysočině

Pane Dvorský, propůjčil jste své jméno Mezinárodnímu hudebnímu festivalu. Co to pro Vás znamená?

„Uvědomil jsem si, že je to pro mne pocta, když slovenský tenorista má svůj festival v České republice. Je to nádherné, ale zavazující. Považuji to za příležitost nejen pro mne, ale i pro nás všechny, kteří milujeme hudbu, navázat na historii, hudební tradice a kořeny, na Míčovu hudební léto a navrátit opět do regionu bohatého na krásy přírody, historickou architekturu, kláštery a zámky, hudební odkaz.“

Jak se Vám líbí programová koncepce?

„Za období šesti let se mi koncepce pořadů celkem líbí a věřím, že nejen mne. Na to, aby náš festival byl programově bohatší a rozmanitější, potřebujeme hlavně finance. Od toho se bude odvíjet i kvalita festivalu. Chceme vytvářet hudební festival především klasické hudby zaměřený na vokál v různých žánrech, jak už komorních, sborových, sólových, s únikem od opery, oratorií i k operetě, jazzu a gospelu.“

Součástí festivalu jsou Mistrovské pěvecké kurzy, které účastníky pedagogicky vedete?

„Jsou to studenti konzervatoří a hudebních akademií, kteří sbírají stále zkušenosti. Právě při společných kurzech poznáva-

Mezinárodní hudební festival Petera Dvorského 7.–21. srpna 2004 VI. ročník

Mezinárodní hudební festival Petera Dvorského v Jaroměřicích nad Rokytnou pořádá kraj Vysočina, město a státní zámek Jaroměřice nad Rokytnou.

jí své kvality a nedostatky a tady mám možnost v přátelské pohodě věnovat problematice zpěvu.“

Festival se rozšířil ze svého domovského působiště v Jaroměřicích nad Rokytnou dále do měst Telč, v loňském roce se konal v Jihlavě a letos poprvé ve Vilémově. Jak se na to díváte?

„Vnímám to jako dar zde žijícímu obyvatelstvu a jeho okolí a také jako potřebu odevzdat kus svého umění a citění historickým múzám a zahradám, ve kterých kdysi hudba denně zaznívala. Sedm večerů hudby pokládám v našich podmínkách za adekvátní počet hudebního využití se.“

Pocházíte z velké rodiny, s Vašimi bratry jste v Jaroměřicích nad Rokytnou v roce

2001 vystoupil na společném zahajovacím koncertě. Scházíte se i v rodinném kruhu?

„Čtyři z pěti bratrů jsme zpěváci, jsme jeden k druhému otevření, upřímní a těšíme se jeden z druhého. Společně si zazpíváme na podzim při příležitosti narozenin našich rodičů. Sejdeme se všichni i s dětmi, je nás mnoho a snažíme se všichni mámě a otčovi něco zazpívat.“

Jaké je Vaše velké pěvecké přání?

„Strašně rád bych si zazpíval se třemi největšími a neznámějšími tenoristy světa s Lucianem Pavarottim, Plácidem Domingem a José Carrerasem na jednom společném koncertě, kdekoli na světě. Třeba i v Jaroměřicích nad Rokytnou.“

■ *Sedí dva senzibilové v hospodě, už mají něco vypito, tak se začnou vyťahovat, co umí.*

„Hele já když chci, tak dokážu hýbat s předměty.“

„Ty kecáš vid'... tak se předved'!“

■ *Senzibil se zamyslí a najednou se u vedlejšího stolu vznesou püllitr metr nad stůl, spadne hned dolů a rozbije se.*

„Dobry co? Tak teď se předved' ty.“

„Jo rozbít püllitr, to je na nic, ale takhle ovládat lidi silou vůle! Tak koukej, támhle z toho baráku naproti za chvíli vyhodí chlap televizi.“

■ *Tak se začne soustředit, aby se taky předvedl a nic.*

■ *Zkusí to znovu a zase nic. Tak už neví a zkusí to ještě jednou.*

■ *Najednou z domu na balkon vyběhne chlap:*

„Běžte do háje už! Vždyť já žádnou nemám!“

■ *Předseda evropské komise na návštěvě České republiky dostal chuť na českou verzi rumu, kvůli které jsme žádali o výjimku při vstupu do unie. Bydlel v jednom nejmenovaném hotelu na pokoji č. 222.*

■ *Zatelefonoval na recepci a říká: „Two rums to room two two two.“*

■ *Recepce na to: „Tram tara ra tram tam tam, vole!“*

■ *Ministr dopravy České republiky je na návštěvě u ministra dopravy nejmenované, hodně banánové republiky. Tamní ministr má zlatou kliku, příbory, hrnce, lustr a náš ministr se ptá: „Jak to děláš, že máš tolik peněz na zlaté zbytečnosti?“*

■ *Banánový ministr: „No, vidíš tu dvouproutovou silnici? Tak ta měla být původně čtyřproutová.“*

■ *Za dva roky je banánový ministr u toho našeho, který má taky všechno zlaté, a říká mu: „Tak co jak si to dokázal ty?“*

■ *Náš ministr: „No vidíš ten most?“*

■ *Banánový ministr: „Nevidím!“*

■ *Náš ministr: „No tak vidíš.“*

■ *Muž přijde k právníkovi do kanceláře a ptá se, kolik si účtuje za své služby. „Mám taxu 1000 korun za 3 zodpovězené otázky,“ odpoví právník. „A není to příliš vysoká cena?“ diví se muž. „Ano je,“ odpoví právník „a vaše třetí otázka?“*

■ *Manželé po třicítce se vrací ze společnosti a ukládají se ke spánku. Muž se na poslední chvíli před ulehnutím vytrátí z pokoje. Dojde do kuchyně a za chvíli se vrací se sklenicí a podává ji ženě.*

■ *„Co to je?“ ptá se manželka zmateně.*

■ *„Aspirin, proti tvé bolesti hlavy.“*

■ *„Ale mne nebolí hlava!“*

■ *„Ha! Mám tě!“*

■ *„Zdá se, že máte daleko vyšší inteligenci, než bývá u mužů z vašeho prostředí obvyklé,“ říká soudce obžalovanému. „Kdybych nebyl pod přísahou, vrátil bych vám váš kompliment,“ odpoví obžalovaný.*

■ *„Můj manžel mi denně dělá přednášku, jak dobře uměla vařit jeho matka,“ stěžuje si Marie.*

■ *„Můj manžel to dělal také,“ mávne rukou Eva.*

■ *„A už to nedělá?“*

■ *„Ne! Začala jsem mu vyprávět, jak dobře uměl můj táta vydělávat velké peníze.“*